

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib. XII

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De daemone, qui Euerhardum militem transtulit in Ierusalem, cap. 37.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

ab oculis eius disparuit. APOLLONIVS: Quis vnquam tale aliquid de diabolo speraret? CÆSARIVS: Dicam tibi aliud, vt sic dicam, diabolicæ bonitatis exemplum, quod non minus isto mireris.

CAPVT XXXVII.

Eodem anno, quo rex Philippus primùm ascendit contra Ottonem postea Imperatorem: miles quidam honestus Euerhardus nomine, de villa quæ Ambula vocatur natus, grauiter infirmabatur. Cui cum rapta fuisset materia in cerebrũ ita cepit furere, vt propriam coniugem, ante infirmitatem multum dilectam, in tantum haberet exosam, vt illam neque videre neque audire posset. Die quadam diabolus in forma hominis infirmo apparens ait: Euerharde, vis ab vxore tua separari? Respondente illo: Hoc omnibus modis desidero. Subiunxit diabolus: Ego te in equo meo ducam Romam, bene obtinebimus a Papa, vt diuortium faciat inter te & illam. Quid plura? Visum est militi vt equum inuitantis ascenderet, vt Romam cum illo post tergum eius sedens pergeret, vt illo pro se allegante, Papa eum ab vxore coram Cardinalibus solenniter separaret, ipsumque diuortium litteris pontificalibus atque bullatis confirmaret. Mirantes, ab eadem hora, qua sic mirabiliter infirmi spiritus à diabolo raptus est, ita corpus iacebat exangue, vt tantum modicum caloris in eius pectore sentiretur, propter quod a sepultura dilatus est. Milite, vt sibi videbatur, nimis gaudente diuortij causa, ait diabolus: Vis modò vt ducam te Hierosolymam, vbi Dominus tuus crucifixus est atque sepultus, necnon & ad reliqua sacra loca, quæ Christiani videre desiderant? Ex his verbis maximè postea intellexit illum dæmonem fuisse. Respondente illo, Volo & desidero: Spiritus spiritum repente per mare trãstulit, & in basilica dominici sepulcri deposuit: deinde ostendit ei loca reliqua, in quibus orationes suas fecit. Ad quem iterum ait: Vis etiam videre Sephadinum inimicum vestrum, eiusque exercitum? Cui cum diceret: Volo, ductus est in momento ad loca castrorum, viditque illo demonstrante regem

regem & principes eius, milites, arma, vexilla, tentoria, atque exercitum vniuersum. Post hac ait dæmon: Vis modò redire ad patriam tuam? Et ille: Tempus est vt reuertar. Quem statim spiritus leuauit, & in Longobardiam transtulit. Qui ait: Vides hoc nemus? iam homo quidã de villa tua, mercimonia sua ad has provincias in asino venalia portans, ipsum intrabit, & a latronibus interficietur. Vis eum præmunire? Respondente eo; libenter, statim homini occurrit, & quia latrones in nemore essent prædixit, quem, sicut suū parochianum valde notissimum, hilariter resalutauit, & gratias agēs alia via diuertit. Venientibusq; eis Frankinfort rursus ait dæmon: Cognoscis Walramum filium ducis de Limburg? Bene, inquit, illū noui, & frequenter cum eo militaui. Dicente dæmone: Vis nunc eum videre? Et miles responderet, In partibus est transmarinis, ille subiecit: Nequaquam, sed iam in tali loco regi Philippo confœderatur, & per ipsum terra vestra rapinis & incendiis vastabitur. Hoc impletum vidimus, quando ipso duce Andernachū, Remage, Bonna, aliq; villæ plurimæ exustæ sunt. Respondere milite, de hoc satis doleo. Postquam regem cum principibus & Walramo viderat, ad lectum & ad corpus sine omni læsione spiritus eius reductus est. Mox incipiens spirare, & conualescere, vxorem, ante raptum exosam, amore pristino dilexit, & non sine multorum admiratione, quæ viderat & audierat sapius recitauit. Quicquid enim viderat Romæ, & in Hierosolyma, in Longobardia, & in Alemania, tam in locis, quàm in personis, plenius vtiq; vidit, melius visa cognoscere & recitare potuit, quàm si oculis corporeis illa prospexisset. Structuram vrbis Romæ, necnon & effigiem domini Innocentij tunc Papæ, Cardinalium & ecclesiarum, & in partibus Hierosolymitanis, formam Sephadini & exercitus eius, similiter mōtes, flumina, castra, vniuersaq; loca, per quæ transierat, tam propriè in suis formis atque nominibus expressit, vt hi qui oculis corporeis illa viderant, quod contradicerent, non inuenirent. Interim rusticus cū mercibus suis de Longobar-

gobardia rediit, & quia illum ibidem vidisset, atq; per eius cautelam larronum periculum euasisset, coram multis testificatus est. APOLLONIVS: Audiui quòd quidam dæmones talis naturæ sint, vt bene à se obiectos torqueant, sed eosdē criminaliter peccare non sinant. CAESARIVS: De hoc satis euidentis audiuisse me recordor exemplum.

CAPVT XXXVIII.

Cuius quidam sub typo eleemosynæ pauperibus conuiuium fecit, inter quos cum quidam obsessus esset, & cæteris manducantibus carnes, ipse quidem ori applicaret, sed eisdem vesci non posset, ex circumstantibus hoc videntes dixerunt; Inique, cur non sinis hominem manducare? Quibus ille respondit: Nolo vt peccet, eo quòd eleemosyna ista de rapina sit. Dicētib; eis; Mentiris, quia is qui fecit eā, bonus homo est. Respondit; Nequaquam mentior, vitulus iste, qui hīc pauperibus diuītus est, in quinta generatione fuit ab illa vacca, quæ per rapinam habebatur. Et satis mirati sunt qui aderant. APOLLONIVS: Si dæmones quintam generationem iudicant rapinā, puto quia multum acriter in pœnis vindicabunt primam. CAESARIVS: De hoc non dubites. Recordare vaccæ illius, per quam & qua punitus est. Helyas miles: sicut dictum est distinct. 2. cap. 7. Reuocat mihi etiam ad memoriam vacca hæc, verba obsessæ mulieris illius in Briseke, cuius superius mentionem feci, cap. 26. Hæc cum die quadam Ioannem burgrauium de Rineken vidisset, sicut mihi retulit qui audiuit, multis presentibus contra eum clamauit, dicens: Vitulum illum, quem tali viduæ abstulisti, flammis infernalibus à nobis liquatum, guttatim mittemus in oculos tuos, & per omne corpus stillabimus pinguedinem eius. Vinum verò quòd sub banno tuo in hac villa venditur, feruens in os tuū fundemus. Quibus verbis miles territus, tabernam amouit, & vitulum mulieri restituit. APOLLONIVS: Satis mihi probatum iam fateor, quòd dæmones sint, quòd multi sint, & quòd mali sint; nunc quòd infesti nobis sint, aliquid sub exemplis audire